

Szabó T. Anna

Alkalmi vers

Szüleimnek, Arany-bangon

Házasságot (nemes tárgy!)
Kell megénekelnem,
Hálálkodva, ahogy illik,
Poharat emelnem.
Mit kívánjak szüleimnek
negyven év múltával? –
Adja Isten: ami jó,
még jobb legyen mával.

Legyen sok kirándulás,
sok séta a parton,
kis kocódások után
mindig legyen pardon,
adjon Isten örömet,
amennyit nem átal,
adja meg, hogy ami jó,
még jobb legyen mával.

Sok-sok közös nevetés,
jóízű ebédek,
fáradtságra pihenés
(aludni se vétek),
megbecsülni, ami van,
nagy idő múltával –
sok-sok közös pillanat
még több legyen mával.

Zavarodott az idő,
az emberek válnak –
negyven évi házasság
beillik csodának –
minden ember azt teszi,
ami éppen rávall –
jó lenne, ha mindenki
megváltozna mával.

Csak Ti ne változzatok,
legyetek erősek,
legyetek továbbra is
hétköznapi hősök –
aki párjára talált,
becsülje, szeresse...
Fel van adva nekem is
rendesen a lecke.

Minden, minden változik,
mi jóra, mi rosszra,
akad, aki szívesen
kajtat a tilosba,
de ki párját szereti,
csak a jóval házal –
adja Isten: ami jó,
még jobb legyen mával.

Viruljon hát, mint a kert,
sok közös esztendő,
a múltnál is jobb legyen
a közös jövő, s
szerelem és türelem,
öröm a családdal –
erős szövetségeitek
erősödjön mával.

Minden közös pillanat
öntetik aranyba,
vert arannyal rakva van
nálatok a kamra,
költésék csak egymásra,
ha van, garmadával:
ami sok, az több legyen,
még több legyen mával.

De hogy szavam szavamba
sokáig ne öltsem:
Ki-ki saját életét
alakítja bölcsen –
jó a család jó édes-
apával, anyával:
azt kívánom, minden jó
még jobb legyen mával!

Szigliget, 2012. január 18.

E. G. születésnapjára

A nő, ha írófeleség
(egy felség lege: fele-ég)
ismeri mind a titkokat –
hallgat, szeret. Szabad.

A nő, ha írófeleség
tudja a harag szelepét,
ölel, el soha nem szalad –
simít, segít. Szabad.

Ő nem fél semmilyen vihart,
a nő, ha választott, kitart.
Társ, aki kart tár, mindig ad –
mosolyog és szabad.

A férj, a férfi mindig ír,
a nő pedig mindent kibír,
nevel, nevet és navigál,
pedig a lábán alig áll,

de egy az útja, tudja jól,
és kiragyog a gond alól,
és mindig szép és friss marad –
mert legbelül szabad.

